

زندگی نامه فریدون مشیری

. قطعاتی از اشعار

. گالری تصاویر

فریدون مشیری در سی ام شهریور ماه ۱۳۰۴ در تهران به دنیا آمد. در دوران خردسالی به شعر علاقه داشت و در دوران دبیرستان و سال های اول دانشگاه ، دفتری از غزل و مثنوی ترتیب داد. آشنایی با قالب های شعرنو، او را از ادامه ی شیوه ی کهن بازداشت، اما راهی میانه را برگزید.

او شاعری است صمیمی و صادق که شعرش آینه تمام نمای احوال و صفات اوست. کلام مشیری ، منزّه و محترم است. او شاعری است ادیب که در همه حال حرمت زبان و اهل زبان را حفظ می کند. اندیشه هایش انسان دوستانه و نجیب است و برای احساسات و عواطف عاشقانه از لطیف ترین و زیبا ترین واژه ها و تعبیرها سود می جوید.

مشیری، نه اسیر تعصبات سنت گرایان شد، نه مجذوب نوپردازان افراطی . راهی را که او برگزید، همان حالتِ نمایانِ بنیان گذاران شعر نوین ایران بود. به این معنا که، او شکستن قالبهای عروضی، و کوتاه و بلند شدن مصرع ها و استفاده ی بجا و منطقی قافیه را پذیرفته و از لحاظ محتوی و مفهوم هم با نگاهی تازه و نو به طبیعت، اشیاء، اشخاص و آمیختن آنها با احساس و نازک اندیشی های خاص خود، به شعرش چهره ای کاملاً مشخص داده بود .

استاد برجسته " دکتر عبدالحسین زرین کوب " درباره ی فریدون مشیری گفته است: «با چنین زبان ساده، روشن و درخشانی است که فریدون واژه به واژه با ما حرف می زند، حرف هایی که مال خود اوست، نه ابهام گرایی رندانه . شعر او سخن شاعری است که دوست ندارد در پناه جبهه ی خاص، مکتب خاص و دیدگاه خاص ، خود را از اهل عصر جدا سازد. او بی ریا عشق را می ستاید، انسان را می ستاید و ایران را که جان او به فرهنگ آن بسته است دوست دارد. "

فریدون مشیری در دوران شاعری خود، در هیچ عصری متوقف نشده، شعرش بازتابی است از همه ی مظاهر زندگی و حوادثی که پیرامون او در جهان گذشته و همواره، ستایشگر خوبی و پاکی و زیبایی و بیانگر همه ی احساسات و عواطف انسانی بوده و بیش از همه خدمتگزار انسانیت است.

فریدون مشیری، سال ها در برخی از مجلات معروف سال های گذشته همچون: ماهنامه سخن، مجله گشوده، سپید و سیاه قلم زده و همکاری نزدیک با نشریات داشته است.

او در سال ۱۳۳۳، از دواج کرد و دو فرزند بنام های بهار و بابک داشت که هر دو دانشگاه را به پایان رسانده و در کنار آثار او، ثمره زندگی او بودند س.

کتاب های اشعار او بترتیب عبارتند از:

تشنه توفان، گناه دریا، نایافته، ابر و کوچه، بهار را باور کن، از خاموشی، مروارید مهر، آه باران، از دیار آشتی، با پنج سخن سرا، لحظه ها و احساس، آواز آن پرنده غمگین.

گزینه های اشعار او عبارتند از:

پرواز با خورشید، برگزیده ها، گزینه اشعار سه دفتر، دلاویزترین، یک آسمان پرنده، و همچنین برگزیده ای از کتاب اسرار التوحید به نام یکسان نگریستن.

وی در آبان ماه ۱۳۷۹ در سن ۷۴ سالگی و بر اثر بیماری، چشم از جهان فرو بست.

روزشمار فریدون مشیری

او شاعری است صمیمی و صادق که شعرش آینه تمام نمای احوال و صفات اوست. کلام مشیری، منزّه و محترم است. او شاعری است ادیب که در همه حال حرمت زبان و اهل زبان را حفظ می کند. اندیشه هایش انسان دوستانه و نجیب است و برای احساسات و عواطف عاشقانه از لطیف ترین و زیبا ترین واژه ها و تعبیرها سود می جوید.

فریدون مشیری در سی ام شهریور ماه ۱۳۰۴ در تهران به دنیا آمد. در دوران خردسالی به شعر علاقه داشت و در دوران دبیرستان و سال های اول دانشگاه، دفتری از غزل و مثنوی ترتیب داد. آشنایی با قالب های شعر نو، او را از ادامه ی شیوه ی کهن بازداشت، اما راهی میانه را برگزید.

او شاعری است صمیمی و صادق که شعرش آینه تمام نمای احوال و صفات اوست. کلام مشیری، منزّه و محترم است. او شاعری است ادیب که در همه حال حرمت زبان و اهل زبان را حفظ می کند. اندیشه هایش انسان دوستانه و نجیب است و برای احساسات و عواطف عاشقانه از لطیف ترین و زیبا ترین واژه ها و تعبیرها سود می جوید.

مشیری، نه اسیر تعصبات سنت گرایان شد، نه مجذوب نوپردازان افراطی. راهی را که او برگزید، همان حالت نمایان بنیان گذاران شعر نوین ایران بود. به این معنا که، او شکستن قالبهای عروضی، و کوتاه و بلند شدن مصرع ها و استفاده ی بجا و منطقی قافیه را پذیرفته و از لحاظ محتوی و مفهوم هم با نگاهی تازه و نو به طبیعت، اشیاء، اشخاص و آمیختن آنها با احساس و نازک اندیشی های خاص خود، به شعرش چهره ای کاملاً مشخص داده بود.

استاد برجسته " دکتر عبدالحسین زرین کوب «درباره ی فریدون مشیری گفته است: «با چنین زبان ساده، روشن و درخشانی است که فریدون واژه به واژه با ما حرف می زند، حرف هایی که مال خود اوست، نه ابهام گرایی رندانه . شعر او سخن شاعری است که دوست ندارد در پناه جبهه ی خاص، مکتب خاص و دیدگاه خاص ، خود را از اهل عصر جدا سازد. او بی ریا عشق را می ستاید، انسان را می ستاید و ایران را که جان او به فرهنگ آن بسته است دوست دارد.»

فریدون مشیری در دوران شاعری خود، در هیچ عصری متوقف نشده، شعرش بازتابی است از همه ی مظاهر زندگی و حوادثی که پیرامون او در جهان گذشته و همواره، ستایشگر خوبی و پاکی و زیبایی و بیانگر همه ی احساسات و عواطف انسانی بوده و بیش از همه خدمتگزار انسانیت است.

فریدون مشیری، سال ها در برخی از مجلات معروف سال های گذشته همچون: ماهنامه سخن، مجله گشوده، سپید و سیاه قلم زده و همکاری نزدیک با نشریات داشته است.

او در سال ۱۳۳۳ ، از دواج کرد و دو فرزند بنام های بهار و بابک داشت که هر دو دانشگاه را به پایان رسانده و در کنار آثار او، ثمره زندگی او بودند س.

کتاب های اشعار او بترتیب عبارتند از:

تشنه توفان، گناه دریا، نیافته، ابر و کوچه، بهار را باور کن، از خاموشی، مروارید مهر، آه باران، از دیار آشتی، با پنج سخن سرا، لحظه ها و احساس، آواز آن پرنده غمگین.

گزینه های اشعار او عبارتند از:

پرواز با خورشید، برگزیده ها، گزینه اشعار سه دفتر، دلاویزترین، یک آسمان پرنده، و همچنین برگزیده ای از کتاب اسرار التوحید به نام یکسان نگرستن.